
Shri Bhringi Stava

श्रीभृङ्गीस्तवः

Document Information

Text title : Shri Bhringi Stava 02 56

File name : bhRRingIstavaH.itx

Category : shiva

Location : doc_shiva

Proofread by : Aruna Narayanan

Description/comments : From stotrArNavaH 02-56

Latest update : July 25, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 28, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Bhringi Stava

श्रीभृङ्गीस्तवः

शम्भो शङ्कर शान्त शाश्वत शिव स्थाणो भवोमापते

भूतेश त्रिपुरान्तक त्रिनयन श्रीकण्ठ कालान्तक ।

शर्वोत्तमभय भर्ग भीम जगतां नाथाक्षर श्रीनिधे

रुद्रेशान महेश्वरेश्वर मडादेवेश तुभ्यं नमः ॥ १ ॥

स्वामिन् सर्वजगद्गुरो हर मडालीलाक्षमक्षेत्रस-

ख्यिद्रूपाभिलभव्यभूतभवतां नाथ प्रपन्नार्तिहन् ।

पापघ्नाशुभदुःखपाशाभयलुट्टमकतेष्टे ज्ञानद

श्रीदातृर्ष्य षडङ्गमोक्षद मडायोगीश तुभ्यं नमः ॥ २ ॥

कूरं कष्टतमं विनष्टमनसं भ्रष्टं शठं निष्ठुरं

निर्वर्जं कृपाणं कृतघ्नमशुचिं बह्वाशिनं छिंसकम् ।

आशापाशशतप्रबद्धमनसं दुष्कीर्तिभाजं जडं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ ३ ॥

भूर्ध्वं बालमतं स्वधर्मचलितं धर्मार्थहीनं भवं

कामान्धं क्षणिकं कदर्थनपरं दौःशील्यजन्मस्थलम् ।

अज्ञं लुब्धमसत्यनिष्ठमधमं प्रज्ञायशोवर्जितं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ ४ ॥

क्षुद्रं दुर्भागमल्पसत्त्वमलसं भग्नप्रतं रागिणं

भीरुं डाम्भिकमीर्षिकं व्यसनिनं पापात्मकं सूयकम् ।

आधिव्याधिनिपीडितं जडधियं सदृभिः सदा निन्दितं (उतधियं)

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ ५ ॥

आकाङ्क्षाश्रयमार्यवृत्तिविभुषं क्षीणं गुणद्वेषिणं

धूर्तं दुर्गुणमत्यशुद्धदृष्टयं सर्वत्र सन्देहिनम् ।

हीनं पापरतं समस्तविषयेष्वासक्तमन्यायिनं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ ६ ॥

अश्रद्धं गतपौरुषं कुपथगं जाज्वल्यमानं रुषा
 संसाराण्वमग्रमूर्ध्निनिडतं नीचकिंयं निर्दयम् । (ॐर्मितरलं, नीचप्रियं)
 वैराग्यव्रतदानयोगनियमद्वेष्टारमुन्मादिनं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ ७ ॥
 द्वन्द्वग्रस्तमशस्तवृत्तिकुशलं सत्सङ्गविद्वेषिणं
 दुःसङ्गप्रियमप्रतिष्ठवयनं कामातुरं तस्करम् ।
 शैवज्ञानपराङ्मुषं भलजनव्यापारपारङ्गतं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ ८ ॥
 स्वप्नेऽप्युत्तमगन्धपुष्पनिकरैरीशार्यनावर्जितं
 ध्यानध्येयविचाराणाकुलरिपुं तुच्छं मद्येष्टुङ्गफलम् ।
 दारिद्र्यास्पदमात्मवैरिवशगं तापत्रयस्याश्रयं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ ९ ॥
 दुर्भर्यादमतिप्रवृद्धरजसं सद्भृद्धसेवारिपुं
 सद्भृद्मार्धिसमुत्सुकं गुरुजने मान्येषु यात्युद्धतम् । (सद्भृद्भ्यसमुत्सुकं)
 शिष्टानिष्टकरडियापरिचितं दृष्टप्रतुष्टिप्रदं (दृष्टस्य तुष्टि)
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ १० ॥
 आत्मातिस्तुतिकारिणं परमलानिन्दाकरं निन्दितं
 लुण्टाकं पतितं विपर्ययगतस्वान्तं सदा यायकम् ।
 वैकुण्ठोपगतस्वकार्यनिययं सर्वापिदां सञ्चयं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ ११ ॥
 कृत्याकृत्यविचारवर्जितमतिं प्रात्यं मडा पातकं (मडा वञ्चकम्)
 दुर्बुद्धिं मदमानमत्सरनिधिं दूर्वृत्तिवृत्त्याश्रयम् ।
 मिथ्याज्ञानिनमार्यकण्टकमलं लोकद्वये दुःभितं (लोकत्रये दूषितम्)
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ १२ ॥
 दुष्कर्म्मप्रथयप्रभिन्नदृष्टयं क्लेशैश्च सम्पीडितं
 (प्रथये प्रदृष्ट, सम्पिण्डितं)
 चार्वाकं कुमतिं कुयेलमलसं कार्पाण्यजन्मस्थलम् । (कुयेलमलिनं)
 भार्यापुत्रगृहादिसक्तमनसं गाम्भीर्यधैर्यव्युतं (धैर्यद्विषं)
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ १३ ॥

चित्तक्षोभकरं कलङ्कलृष्टयं शोकास्पदं लोलुपं
 सारासारविचारहीनमनसं नीयप्रियं नीरसम् ।
 मत्तोन्मत्तनिःकृष्टकष्टचरितं शून्यं वृथावापिनं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ १४ ॥

आत्मज्ञानविहीनमात्मविमुषं सर्वात्मभावद्विषं
 सङ्कुलैर्बहुभिर्वि भिन्नलृष्टयं दैत्य(न्य)प्रसक्तं सदा ।
 मर्मस्थिद्वयनं कठोरलृष्टयं भिन्नद्रुलं युम्भकं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ १५ ॥

वेदोक्तायराज्ञे शिगा(धुगा)त्मचरितं स्वेच्छाप्रवृत्तिं सदा
 सख्यास्त्रेष्वपरागिणं प्रियतमालक्ष्मीगुणैर्वैष्टितम् ।
 दाक्षिण्यप्रतिपन्नताविरहितं स्वार्थैकनिष्ठं सदा
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ १६ ॥

सत्यत्यागदयाक्षमाशमदमाद्यार्थान्भिज्ञात्मकं
 देवब्राह्मणगोत्रजातिथिपितृज्ञानात्मकापूजकम् ।
 विश्वस्तेष्वपकारवञ्चनपरं मैत्रीरिपुं दुर्जनं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ १७ ॥

कृत्वाधर्ममतिं कथञ्चिदपरः को मत्समोऽस्मिन् भवे-
 दित्येवं बहुजल्पिनं कुपुरुषं भ्रान्त्याश्रयं राक्षसम् । (भ्रान्त्या स्थितं)
 दृष्टादृष्टसुषैषिणं भत मुधा मुक्त्वा शिवाराधनं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ १८ ॥

मार्जाराभुबकश्चकुक्कुटकपिडोऽाडिवृत्तिं सदा
 तीर्थध्वाङ्गमनर्थकं परसुषे सन्तापिनं दुःसलम् ।
 त्यक्तोपायममेयकाङ्क्षिणमडो शुण्ठं य योरोपमं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ १९ ॥

अस्पृश्यं विकलं कदर्यमपिजे दोषे स्वकीये गुणं
 पश्यन्तं यलमात्मकार्यनिरतं त्याज्यं विषादात्मकम् ।
 चिन्ताशोकपरीतयेतसमलं सर्वाशुमानां पदं
 कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाछि माम् ॥ २० ॥

दुष्पूरस्वककुक्षिपूरणपरं भारं भुवः केवलं
 दासी(दासी)भेषभरस्वभावमपटुं सन्माननाभाजनम् ।

रिक्तं बालकदीर्घसूत्रिणामलं वृच्छल्यशीलं सदा (तिक्तं बालक)
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळिमाम् ॥ २१ ॥

कर्माभ्यालघुभारवालनपशुं तृष्णातृणग्राहिएं (दृष्टार्यालघु)
संसाराण्वदुःखपडुपतितं यान्तं त्वधोऽधो भृशम् ।
स्वत्वालन्त्वममत्वमोडमकरैराकृष्यमाणां सदा
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ २२ ॥

अष्टं सर्वजुगुप्सितं परलितव्याघातिनं तामसं
सम्भ्रान्तं यपलं विधानविहितव्यापारविद्वेषिएम् ।
शम्भो त्वत्पदभक्तिडीनमदृढं सम्भूढमात्मद्विषं
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ २३ ॥

ज्येष्ठावासमतिप्रमादितमतिं क्षुत्तृङ्जराधार्दितं
स्वप्नेऽप्यल्पपरोपकाररहितं सर्वाहितं दुर्बलम् ।
लोकं सत्परिहार्यनिन्दितमडादुःखप्रदैकडियं
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ २४ ॥

किं वायां अबुविस्तरेण भगवन् मत्सन्निभो भूतले
नाभूनास्ति य नो भविष्यति पुमान्निर्भाग्ययूडामणिः ।
तस्मादीदृशमात्मवञ्चकमखो त्रैलोक्ययूडामणो
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ २५ ॥

सर्वश्रेष्ठ गुणैकभाजन विभो सर्वोत्तमेषूत्तमा-
सङ्ख्येयावगुणैकभाजनमलं कष्टातिकष्टक्रियम् ।
श्रीशाश्रीशमतीन्द्रियेन्द्रियवशं निःसङ्ग दुःसङ्गिनं
(श्रीशं, अतीन्द्रिय, निस्सङ्ग, धमानि सम्भोधनानि)
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ २६ ॥

विण्मूत्रकृमिमांसशोणितमयं मेदोऽस्थिमज्जात्मकं
दुर्गन्धैकनिधिं जरापरिगतं वातादिदोषात्मकम् ।
दृष्ट्वापि स्वशरीरमत्र तु सदा वैराग्यडीनं पशुं
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाळि माम् ॥ २७ ॥

त्वक्शुक्लान्त्रसिरातनूरुडमयं कालास्यरन्ध्रस्थितं
नानापायपतिष्णुकालशिभिना पापञ्चमानं भृशम् ।
दृष्ट्वापि स्वकलेवरं कुशतरं तत्राविरिक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ २८ ॥

विष्णामूत्रयुतं त्वनिष्टमशुभं स्वाभाव्यतो नश्वरं

कुष्टक्षैण्यविषूचिकाश्वरशिरःशूलादिरोगास्पदम् ।

ज्ञात्वापि स्वशरीरमत्र तु सदा वैराग्यहीनं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ २९ ॥

पङ्गुत्वान्ध्यज रित्वमौर्ष्यभलताबाधिर्यजन्मस्थलं

कलेद्यच्छेद्यविशोष्यदाड्यकृशतास्थौल्यस्वभावात्मकम् ।

सम्पश्यन्नपि द्रोषमत्र तु सदा सम्प्रीतियुक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ ३० ॥

देलं क्षालनलेपनादिविधिना संस्पर्शयोग्यं त्वया

छन्नकिलन्नमडाप्रणं नवमुपैर्नित्यं स्रवन्तं मलम् ।

तं दृष्ट्वाप्यविरागिणं य नरके नूनं सरागं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ ३१ ॥

लोकैऽत्यन्तपवित्रतामुपगतं यत्पञ्चगव्यादिकं

यद्देलंशकमस्थिरोमरुधिरस्नाय्वादिसंस्पर्शातः ।

स्यादेवाशुचि तद्विबुध्य य सदा तद्देहसक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ ३२ ॥

आत्माधारतया स्थितां निजतनुं आव्ये तथा यौवने

वृद्धत्वेऽपि बहुप्रकारविकृतिं प्राप्तां समीक्ष्यापि य ।

तत्रानात्मविरागिणं ड्यविकृते स्वात्मन्यसक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ ३३ ॥

स्वस्यायुर्निययस्य मध्यत धमौ नित्यं निशावासकां(वासरी)

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु स्थितिमतोऽवस्थात्रये ऋषः ।

गच्छन्ताववबुध्य य स्वछितसत्सर्माण्यसक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ ३४ ॥

शुद्धात्रस्य निजास्यरन्त्रत धडान्वास्य द्रवेणाधरे(?)

विष्णुमूत्रान्त्रकक्षासृगाद्यशुचिनिक्षेपो भवेद्भोजनम् ।

स्त्रीसङ्गोऽशुचिवर्गलेपनमढो तत्रापि रक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाळि माम् ॥ ३५ ॥

सर्पिःभाण्डपयोमधुप्रभृतिकं त्यज्वा तृष्णान्यत्ति गौ-

र्यद्वृष्णाश्चतशान्त उत्तम(न्तिदोत्तम) मलानन्दानपेक्षं तथा ।

शम्भो वैषथिके सुप्तेऽतिविरसे तुच्छेऽतिसक्तं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछि माम् ॥ ३६ ॥

देवानामपि मारुतस्य य विभो गम्यं न यत्तत्र य

स्वैरं गच्छति मन्मनो न छि कदाचिद्वा तव श्रीपते ।

धर्तुं तस्य नियन्तुमत्र सुप्ते नैवासमर्थं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछि माम् ॥ ३७ ॥

गुड्ये कुङ्कुमगन्धकाङ्गिणामडो तोयार्थिनं वा मरौ

तैला-वेषिणमश्मयूर्णानियये मैत्र्यर्थिनं दृष्टने ।

निर्बुद्धिं त्रिगुणात्मके मलविधौ क्षेत्रे सुप्तेऽसुं पशुं (?)

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछि माम् ॥ ३८ ॥

वेदैरप्यभिलैमडेश बडुशो वेदान्तशास्त्रादिभि-

र्व्यापी यिन्मय ऐक एश्वर एति प्रोक्तेऽत्र यत्त्वत्पदे ।

चित्तं धर्तुमशक्तमामवयने विश्वासडीनं पशुं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछि माम् ॥ ३९ ॥

बुद्धिज्ञानदयाक्षमाशमदमासम्मोडयत्वा(त्वा)र्जव-

प्यात्यप्यातिभयाभयासुभसुभाङ्गिसादयस्तुष्टयः ।

भूतानां तु भवत्त एव विविधा नित्यं भवन्ति प्रभो

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछिमाम् ॥ ४० ॥

भावाभावभवाभवाभूतविषासत्याः समस्ताः(विषाःसत्या असत्याः)द्वियाः

दीर्घायुष्यनिरामयत्वनिष्पिलाभीष्टार्थसंश्लिष्यः ।

भूतानां भवद्विच्छयैव भगवन् जायन्त एव प्रभो

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछि माम् ॥ ४१ ॥

योगैश्वर्यसमस्तदाननिरता(तिः) श्रद्धात्मभक्तिर्दृढा

वैराग्यं परमं मडेश परमे धर्मे रतिश्चारुता ।

भूतानां भवतः प्रसादत एडाजस्रं भवन्ति प्रभो

कारुण्याकर भो पितः पशुपते द्रोषाकरं पाछि माम् ॥ ४२ ॥

वायुर्वापि(ति)तवाज्ञया शशिरवी नित्यं जगद्भासका-

वाडारं पयतीड कुक्षिसदने वह्निः सदा प्राणिनाम् ।

देवानां वलतील उव्यमपि यः पाकं करोत्याज्ञया
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४३ ॥

ब्रह्माधास्तृणनिग्राहा षल मडाभूतानि ते शासनात्
कुर्वन्त्यत्र समस्तदेहनिकरे प्रायस्तवाज्ञाबलात् ।
तिष्ठन्त्यध्यवसायमर्थनिकरे बुद्धिः करोत्याज्ञया
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४४ ॥

शित्तं येतयते मनस्तु सकलं सङ्कल्पयत्याज्ञया
सर्वार्थानभिमन्यते तव मडादेवाज्ञयालङ्कृतिः ।
स्वेध्वेवेन्द्रियवर्गा अेष विषयेष्वास्ते तवैवाज्ञया
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४५ ॥

ब्रह्मा सृष्टिकरो हरिः स्थितिकरो रुद्रस्तु कालात्मकः
संडर्ता जगतां श्रियं वितरति श्रीर्ब्रह्मविधामुमा ।
सावित्री य तवाज्ञयैव नरकात् सन्तारयत्याश्रितान्
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४६ ॥

कालं(नालं)यालयितुं तृणं य पवनः शम्भो त्वदाज्ञां विना
दग्धुं तन्न समर्थ अेव दहनश्लेत्तुं तु वज्रेण तत् ।
शक्तो गोत्रभिदध्युो जगद्विदं सर्वं त्वदाज्ञावशं
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४७ ॥

सेन्द्राः सर्वसुरासुरादय षल त्वच्छासने संस्थिताः
ब्रह्माण्डाद्विसमस्तवस्तुनिकरैः साधारणैः सन्ततम् ।
त्रैलोक्यानुगतान्यपील सुबलून्याज्ञावशान्येव ते
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४८ ॥

भूतान्याप षलाज्ञयैव भवतः सञ्जुवयन्ति प्रभो
वाचं वाग्विपुलां दधाति जगतां धत्तेऽभिलं भूर्नभः ।
भूतानामवकाशदं जलधयो निम्ने स्थिता दुःसलाः
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ४९ ॥

सूतेऽसौ मलदादिकं प्रकृतिरध्याज्ञावशात्ते विभो
कालश्च प्रकृतिः परा पुरुष षत्येतद्धि सर्वं सदा ।
शम्भो देव भवत्त अेव जगतो भूतं भविष्यद्भवत्
कारुण्याकर भो पितः पशुपते दौषाकरं पाळि माम् ॥ ५० ॥

त्वन्मायातिविमोहितं भव मङ्गलीवार्थमेतत्त्वया-

त्तं त्वत्प्रेरणायैव सर्वविषयेष्वत्र प्रवृद्धिं(द्धं) य तत् ।

पापध्वान्तरवे समस्तजगतां दुःभान्तकारिन् प्रभो

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ५१ ॥

अन्धच्छेदविधौ त्वमेव भुवनेष्वेकः समर्थो ध्रुवं

तत्पाशैर्भव दैव(भवतैव)अद्धमभिलं कर्मच्छलेनापि य ।

शम्भो त्वच्छरणागतं करुणया त्वं शङ्करो येन वा

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ५२ ॥

अत्यावेशिनमुत्तमस्थितिमतां सन्त्यागिनं नास्तिःकं

रन्म्रान्वेषिणामन्धमूकबधिरं शम्भोस्तु विश्वात्मनः ।

माडात्म्यश्रवणस्तुतीक्ष्णविधौ माडेश्वरावत्सलं

कारुण्याकर भो पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ५३ ॥

॥ इति श्रीभृङ्गीस्तवः सम्पूर्णाः ॥

Proofread by Aruna Narayanan

Shri Bhringi Stava

pdf was typeset on June 28, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

